

lingstiden højest må udgøre 4 måneder, var målopfyldelsesprocenten på 25 i 1. halvår 2007.

4.1.3. Domstolsstyrelsen har senest i december 2007 redegjort for domstolenes målopfyldelse for så vidt angår volds- og voldtægtssager, jf. Domstolsstyrelsens status for målsætninger om sagsbehandlingstider for volds- og voldtægtssager ved domstolene. Denne status indeholder tal til og med 1. halvår 2007.

Det fremgår heraf, at 49,0 pct. af de særlige voldssager i 1. halvår 2007 blev afsluttet inden 37 dage fra sagens modtagelse, jf. pkt. 3.1.4. ovenfor. I 2004, 2005 og 2006 udgjorde målopfyldelsesprocenten henholdsvis 52,8, 57,6 og 53,8.

Samlet set blev 67,0 pct. af de særlige voldssager ved byretterne afgjort inden for 2 måneder i 1. halvår 2007. Til sammenligning blev 76,8 pct. af sagerne afgjort inden for 2 måneder i 1. halvår 2006. 96,1 pct. af sagerne blev afsluttet inden for 6 måneder i 1. halvår 2007, mens dette i 2004, 2005 og 2006 var tilfældet for henholdsvis 95,1 pct., 95,8 pct. og 96,5 pct. af sagerne.

Der er i 1. halvår 2007 sammenlignet med de 3 forudgående halvår sket et fald i retternes opfyldelse af målsætningen for behandling af *voldtægtssager* inden for 37 dage fra 73 pct. af sagerne i 2. halvår 2005 til 55 pct. af sagerne i 1. halvår 2007.

4.1.4. Det bemærkes, at Domstolenes Samarbejdsforum under Domstolsstyrelsen har nedsat en arbejdsgruppe om håndteringen af særlige voldssager og voldtægtssager med henblik på en højere målopfyldelse i forhold til de sagsbehandlingstider, der blev opstillet i voldspakkerne i 1994 og 1997. Arbejdsgruppen består af repræsentanter for domstolene, anklagemyndigheden, forsvarerne og Kriminalforsorgen med henblik på, at et bedre samspil mellem disse aktører kan bidrage til en højere målopfyldelse, jf. i øvrigt pkt. 5.4.1.3.

4.2. Langvarige varetægtsfængslinger

4.2.1. Justitsministeriets Forskningsenhed har gennemført to undersøgelser af længerevarende varetægtsfængslinger, dvs. varetægtsfængslinger af en varighed på mere end 3 måneder. Den første undersøgelse omfatter anvendelsen af langvarige varetægtsfængslinger i tidsrummet 2000-04, mens den anden undersøgelse omfatter anvendelsen af langvarige varetægtsfængslinger i sager, hvori dom er afsagt i 2005.

Formålet med undersøgelserne har været dels at belyse udviklingen i antallet af langvarige varetægtsfængslinger, dels at undersøge hvilke forhold der in-

fluerer på den tidsmæssige udstrækning af en varetægtsfængsling.

Undersøgelserne er foretaget på basis af de årlige indberetninger til Rigsadvokaten, som statsadvokaterne har foretaget i henhold til Rigsadvokatens Meddelelse nr. 2/2000 om indberetning af varetægtsfængsling ud over 3 måneder og forelæggelse af isolationsfængsling ud over 3 måneder, jf. pkt. 3.4.3. ovenfor.

4.2.2. *Antallet* af langvarige varetægtsfængslinger er steget fra 446 i 2001 til 717 i 2005. De langvarige varetægtsfængslingers andel af samtlige varetægtsfængslinger er også steget fra at udgøre 7,6 pct. i 2001 til at udgøre 12,4 pct. i 2005.

Den gennemsnitlige varighed af de langvarige varetægtsfængslinger har over hele perioden været nogenlunde konstant (mellem 219-230 dage).

Det fremgår af Justitsministeriets Forskningsenheds undersøgelse, at 25 pct. af de langvarige varetægtsfængslinger har været højest fire måneder, mens 15 pct. har været mere end 1 år. Af de i alt 105 varetægtsfængslinger, der har været mere end 1 år, har 26 varetægtsfængslinger overskredet 1 år og 6 måneder, og 14 af disse har overskredet 2 år.

De langvarige varetægtsfængslinger er især forekommet i narkotika- og røverisager. Tilsammen udgør disse to sagskategorier over 50 pct. af de langvarige varetægtsfængslinger. Langvarige varetægtsfængslinger er hyppigt forekommende også i sager om manddrab, herunder forsøg på manddrab, alvorlige voldsforbrydelser og ejendomsforbrydelser i øvrigt.

Der ses at være en stigende tendens i forekomsten af langvarige varetægtsfængslinger i røverisager og øvrige ejendomsforbrydelser. For så vidt angår narkotikaforbrydelser var andelen forholdsvis stabil i perioden 2001-04 på 19 pct., hvorefter andelen i 2005 steg til 32,5 pct.

Varetægtsfængslinger i sager om narkotikaforbrydelser har den længste gennemsnitlige varighed (i gennemsnit ca. 10 måneder), mens varetægtsfængsling i sagskategorien »ejendomsforbrydelser i øvrigt« (først og fremmest tyverisager) har den korteste gennemsnitlige varighed (i gennemsnit ca. 5 måneder).

4.2.3. Det fremgår bl.a. af Justitsministeriets Forskningsenheds undersøgelse om de mulige årsager til, at en varetægtsfængsling bliver langvarig, at det først og fremmest er forhold ved sagen – dvs. dens omfang, kompleksitet mv. – der af politikredsene anføres som årsag til, at varetægtsfængslingen i det konkrete tilfælde er blevet langvarig.

I 2005 blev endvidere oftere end i de forudgående år angivet sigtedes og/eller dennes forsvarers forhold